

[Malchau.]

er oprettet en ikke anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Jeg skal med disse faa Ord tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Axel Christensen: Selv om vi vel alle haaber snart at opleve den Dag, da denne Lov er overflødig, vil det være fuldt forsvaret til forlænge Loven for det Tidsrum, der her er foreslaet. Det er klart, at man inden for Arbejdernes og Arbejdsgivernes Kreds ser hen til at faa Loven afviklet saa snart som muligt, da det er indlysende, at hele dette Arbejdsfordelingsspørgsmaal med tilhørende Kontrolsystem medfører overordentlig mange Vanskeligheder, særlig for Arbejderne. Men saa længe de nuværende Forhold bestaar og der gennem Loven kan skaffes Beskæftigelse til mange Tusinde Mennesker, vil vi gerne medvirke til, at Arbejdsfordelingen opretholdes. Vi har ogsaa Indtrykket af, at der paa dette Omraade virkelig er vist Samfundssind fra Arbejdernes Side og Vilje til i Fællsskab at dele de forhaandenværende Arbejdsmuligheder.

Det vil blive hilst med Glæde af alle fastlønnede og alle Lønarbejdere, at Løn-skatten bortfalder; den har i længere Tid været følt som en uretfærdig Beskatning af et bestemt Udsnit af Befolkningen. Den blev imidlertid gennemført paa et Tidspunkt, da man ikke kunde forudse, at Udviklingen vilde blive, som det nu har vist sig. Vi forvort Vedkommende hilser med Tilfredshed, at denne Lønkat bortfalder.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl):

Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 345).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl):

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling. Loven om Overarbejde er senest ved Lov Nr. 117 af 18. Marts 1941 forlænget for Tiden indtil 1. April i Aar. Under de nuværende Forhold, hvor Bestræbelserne gaar i Retning af at fordele ogsaa det normale Arbejde paa saa mange Hænder som muligt, synes det selvfølgeligt, at der ikke kan være Spørgsmaal om at skride til Ophævelse af en Foranstaltning, der tilsigter Begrænsning af Arbejdsløsheden gennem Afskaffelse eller i hvert Fald efterfølgende Afspadsering af Overarbejde. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, der er vedtaget enstemmigt og uden Ændringer i det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling.

Bender: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at forlænge Gyldigheden af Loven om Forbud mod Overarbejde et Aar, nemlig til 1. April 1943. Det er ogsaa mit Partis Opfattelse, at Loven i den Tid, den har været gældende, har virket til Gavn for Beskæftigelsen, samtidig med at man har forstaaet at lempe sig efter de forskellige Forhold, der nu engang kan være at tage Hensyn til inden for Erhvervsgrupperne, bl. a. med Henblik paa Afspadseringsformen. Jeg kan i denne Forbindelse nævne et Tilfælde, som nylig er blevet ordnet. Der blev for en Del Murer-svende ved Opførelsen af det nye Staalvalseværk truffet en Ordning, hvorved der blev dispenseret fra Overarbejdsloven, idet man gav Tilladelse til, at Afspadseringen af Overarbejde kunde finde Sted for hele Overarbejdstiden, naar Arbejdet var færdigt. Det var jo et meget vigtigt Arbejde, det drejede sig om, og det gjaldt om saa hurtigt som muligt at faa bygget dette store Staalvalseværk, som bl. a. skal fremskaffe Jern til Bygningsindustrien; alle Parter var interesserede i en Ordning, og den fik man altsaa tilvejebragt ved Hjælp af den højt-ærede Ministers Medvirken.

Det kommende Aar vil formentlig i høj Grad kræve, at man har Opmærksomheden henvendt paa Beskæftigelsen, hvad der lige siden Overarbejdslovens Gennemførelse har været rig Anledning til. Vi er derfor klar over, at Lovens Forlængelse er pure nødvendig. Jeg vil dog gerne tilføje, at vi ikke kunde have noget imod, at Loven fik en mere permanent Karakter, saa at det ikke var nødvendigt at forlænge den hvert Aar. Skal der fortsat være Tale om Arbejds-